

Knjiga proroka Daniela - sto osamdeset i jedan

Ponoćni vapaj i proročka uloga Rima: otkrivanje posljednjih dana u Knjizi proroka Daniela

Jeff Pippenger

2024-04-11

Unutar jedanaestog poglavlja Daniela nalazi se nekoliko proročkih redaka koji su svi usklađeni s posljednjih šest redaka toga poglavlja. Dio koji se podudara s poviješću četrdesetog retka od vremena svršetka 1989. godine pa do nedjeljnog zakona iz četrdeset i prvog retka jest onaj dio proročanstva koji je bio zapečaćen do posljednjih dana. To je Danielov pandan Otkrivenju Isusa Krista, koje se otpećuje neposredno prije zatvaranja vremena kušnje. Drugi redak uvodi Trumpa, posljednjeg republikanskog predsjednika, posljednjeg predsjednika, predsjednika koji je osmi, a od sedmorice je, i on je najbogatiji predsjednik koji je počeo uznemiravati globaliste kada je 2015. objavio svoju kandidaturu. Deseti redak označava 1989. godinu, a jedanaesti i dvanaesti redak označavaju ukrajinski rat koji je započeo 2014., s Putinovom pobjedom i njegovom potonjom propašću.

Stihovi trinaesti do petnaesti opisuju treću od triju bitaka iz četrdesetog retka, počevši s raspadom Sovjetskog Saveza 1989. godine, zatim ukrajinskim ratom, a potom bitkom kod Panija, koja predstavlja vanjsku borbu otpalog protestantizma u Sjedinjenim Državama protiv globalista svijeta.

Otpadnički protestantizam prevladava i uspostavlja hijerarhijski odnos trostrukog saveza koji se provodi pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. Zvijer je katolicizam, i ona je glava triju sila, prikazana kao Jezabela i mnoštvom drugih simbola. Ona je bludnica koja vlada nad zvijeri i jaše na njoj.

Lažni prorok jesu Sjedinjene Američke Države, predstavljene po svome mužu Ahabu, koji je glava desetostrukoga kraljevstva zmaja. Bitka kod Panija 200. pr. Kr. predožnačuje vanjsku borbu između globalizma i otpaloga protestantizma. Unutarnja je borba predstavljena pobunom 167. pr. Kr., nakon koje slijedi ponovno posvećenje hrama, obilježavano Hanukom 164. pr. Kr., a zatim je uslijedilo razdoblje od 161. pr. Kr. do 158. pr. Kr., koje predožnačuje vrijeme kada Sjedinjene Američke Države podižu sliku katoličkoga sjedinjenja crkve i države, kako je predstavljeno „savezom“.

U trinaestom retku Uriah Smith obavještava nas da četrnaest godina nakon bitke kod Rafije Ptolemej umire uslijed „neumjerenosti i razvrata, a naslijedio ga je njegov sin, Ptolemej Epifan, dijete tada staro četiri ili pet godina. Antioh je, u isto vrijeme, pošto je ugušio pobunu u svome kraljevstvu te pokorio i učvrstio istočne krajeve u njihovoj poslušnosti, bio slobodan za svaki pothvat kada je mladi Epifan stupio na egipatsko prijestolje.” Nakon što Putinova kratkotrajna pobjeda završi, Trump će biti spreman obračunati se s novim dječaćkim kraljem Egipta. Prije nego što to učini, ugušit će „pobunu” unutar Sjedinjenih Država.

Kada Trump bude izabran, provest će zakone koji su bili predloženi Zakonima o strancima i pobuni iz 1798., zajedno sa suspenzijom „habeas corpus”, kao što je to učinio prvi republikanski predsjednik kao odgovor na Građanski rat. Njegovi su postupci također bili predloženi postupcima predsjednika Granta kada se obračunavao s Ku Klux Klanom, te F. D. Roosevelta kada je tijekom Drugoga svjetskog rata internirao Japance i druge, kao i Patriot Actom posljednjeg Georgea Busha.

On će, kao i u slučaju Seleuka, ugušiti pobunu u Sjedinjenim Državama, a zatim usmjeriti svoj pogled prema „dječjem kralju” Egipta. Pritom će sklopiti savez s Filipom Makedonskim, jer Smith bilježi: „U isto vrijeme Filip, kralj Makedonije, stupio je u savez s Antiohom da između sebe podijele Ptolemejeve posjede, pri čemu je svaki namjeravao uzeti dijelove koji su mu bili najbliži i najprikladniji. Ovdje je bilo podizanje protiv kralja juga dostatno da ispuni proročanstvo, i upravo ti događaji, bez sumnje, koje je proročanstvo imalo na umu.”

Trump će sklopiti čvrst savez s narodima NATO-a (Ujedinjenih naroda) kako bi se suočio s Rusijom i sa složenostima rješavanja posljedica Putinova sloma. U to će vrijeme, prema četrnaestom retku i Smithovu komentaru, „biti uvedena nova sila“. Papinstvo će posredovati kako bi zaštitilo Rusiju i njezine satelite od vlasti NATO-a i Sjedinjenih Država, ili kako navodi Smithov komentar: „Rim je progovorio; i Sirija i Makedonija uskoro su uvidjele promjenu koja je zahvatila izgled njihova sna. Rimljani su se umiješali u korist mladoga egipatskog kralja, odlučni da on bude zaštićen od propasti koju su smislili Antioh i Filip. To je bilo 200. pr. Kr. i bilo je to jedno od prvih važnih upletanja Rimljana u poslove Sirije i Egipta.“

Rim, bludnica Tira, tada počinje pjevati svoje pjesme i činiti blud s kraljevima zemaljskim, prije nego što joj ti kraljevi dođu u punu poslušnost, samo dva retka kasnije. U isto se vrijeme dogodila Bitka kod Panija. Godina 200. pr. Kr. označava početak pjevanja bludnice Tira, a ona to čini glede zaštite Rusije, koju su Sjedinjene Države i Ujedinjeni narodi upravo pristali podijeliti na svoju obostranu korist. Bludnica ih oboje nadvladava, ali se tada odigrava „bitka” kod Panija i Sjedinjene Države nadvladavaju Ujedinjene narode.

Simbolički, trideset i tri godine poslije pobuna u Modeinu započinje u Sjedinjenim Državama. Simbolički, tri godine nakon toga uspostavlja se ponovno posvećenje takozvanoga protestantizma i Ustavne Republike, predstavljeno Hanukom. Simbolički, tri godine nakon toga započinje razdoblje predstavljeno savezom Židova s Rimom.

Završni će pokreti biti brzi, stoga povijest koju u stihovima predstavlja četrdeset i osam godina opisuje niz brzih događaja koje je proročanstvo izričito prepoznalo kao one koji započinju u vrijeme svršetka 1989. godine, nakon čega slijedi druga bitka iz stihova jedanaest i dvanaest 2014. godine, a potom 2015. godina, kada je Trump objavio svoju kandidaturu za predsjednika te tako započeo svoje proročko djelo poticanja globalizma. Kada Trump započne djelo suzbijanja Građanskoga rata koji je već u tijeku, pokušat će sklopiti savez s Ujedinjenim narodima (NATO—Filip Makedonski), a Rim će početi pjevati. Pokušani savez postaje borba za prevlast između dviju sila koju predstavlja Bitka kod Panija.

Panij je, dakle, putokaz iz trinaestoga retka, gdje započinju završni brzi pokreti koji prethode nedjeljnom zakonu. Svi su proroci više govorili o svršetku svijeta nego o vremenu u kojemu su

živjeli, a Isus je, naravno, bio najveći od svih proroka. Neposredno prije križa, koji predložuje nedjeljni zakon, a koji je prikazan šesnaestim retkom, Isus je sa svojim učenicima otputovao u Panij. Njegovo vrijeme provedeno ondje i pouke koje je ondje iznio podudaraju se sa skorašnjom bitkom kod Panija. Tijekom povijesti Panij je imao nekoliko imena, a u Kristovo vrijeme naziv za Panij bio je Cezareja Filipova.

„Isus i Njegovi učenici sada su došli u jedan od gradova u okolici Cezareje Filipove. Bili su izvan granica Galileje, u području gdje je prevladavalo idolopoklonstvo. Ovdje su učenici bili udaljeni od upravljajućeg utjecaja judaizma i dovedeni u prisniji dodir s poganskim bogoštovljem. Oko njih su bili prisutni oblici praznovjerja koji su postojali u svim dijelovima svijeta. Isus je želio da ih pogled na to navede da osjete svoju odgovornost prema poganima. Za svoga boravka u tom kraju nastojao se povući od poučavanja naroda i posvetiti se potpunije svojim učenicima.

„Namjeravao im je govoriti o stradanjima koja su Ga čekala. No najprije se povukao nasamo i molio da njihova srca budu pripravljena primiti Njegove riječi. Kad im se pridružio, nije im odmah priopćio ono što im je želio prenijeti. Prije nego što je to učinio, dao im je priliku da ispovjedu svoju vjeru u Njega kako bi bili ojačani za kušnju koja je dolazila. Upitao ih je: ‘Što govore ljudi, tko sam ja, Sin Čovječji?’”

„Nažalost, učenici su bili prisiljeni priznati da Izrael nije uspio prepoznati svoga Mesiju. Neki su ga doista, kada su vidjeli Njegova čudesa, proglasili Sinom Davidovim. Mnoštvo koje je bilo nahranjeno u Betsaidi željelo ga je proglasiti kraljem Izraelovim. Mnogi su ga bili spremni prihvatiti kao proroka, ali nisu vjerovali da je on Mesija.“

„Isus je sada postavio drugo pitanje, koje se odnosilo na same učenike: ‘A vi, što vi kažete, tko sam ja?’ Petar je odgovorio: ‘Ti si Krist, Sin Boga živoga.’”

„Od samoga početka Petar je vjerovao da je Isus Mesija. Mnogi drugi, koji su bili osvjedočeni propovijedanjem Ivana Krstitelja i prihvatili Krista, počeli su sumnjati u Ivanovo poslanje kada je bio utamničen i pogubljen; i sada su sumnjali da je Isus Mesija, kojega su tako dugo očekivali. Mnogi od učenika koji su gorljivo očekivali da će Isus zauzeti svoje mjesto na Davidovu prijestolju ostavili su Ga kada su uvidjeli da On nema takvu namjeru. Ali Petar i njegovi drugovi nisu se odvratili od svoje odanosti. Kolebljivi hod onih koji su jučer hvalili, a danas osuđivali, nije uništio vjeru pravoga Spasiteljeva sljedbenika. Petar je izjavio: ‘Ti si Krist, Sin Boga živoga.’ Nije čekao kraljevske počasti da okrunje njegova Gospodina, nego Ga je prihvatio u Njegovu poniženju.“

„Petar je izrazio vjeru dvanaestorice. Ipak, učenici su još uvijek bili daleko od razumijevanja Kristova poslanja. Protivljenje i pogrešno prikazivanje od strane svećenika i glavara, premda ih nije moglo odvratiti od Krista, ipak im je zadavalo veliku nedoumicu. Nisu jasno razabirali svoj put. Utjecaj njihova ranijeg odgoja, učenje rabinâ, snaga predaje, još su uvijek priječili njihov pogled na istinu. S vremena na vrijeme dragocjene zrake svjetlosti od Isusa obasjavale su ih, a ipak su često bili poput ljudi koji tumače među sjenama. Ali toga dana, prije nego što će biti dovedeni licem u lice s velikom kušnjom svoje vjere, Sveti Duh počnuo je na njima u sili. Nakratko su im oči bile odvratene od ‘onoga što se vidi’ kako bi promatrale ‘ono što se ne

vidi'. 2. Korinćanima 4:18. Ispod obličja čovječstva razabrali su slavu Sina Božjega.“

„Isus odgovori Petru govoreći: ‘Blago tebi, Šimune Bar-Jona, jer ti to nisu objavili tijelo i krv, nego moj Otac koji je na nebesima.’“

“Istina koju je Petar ispovjedio temelj je vjere vjernika. To je ono što je sam Krist proglasio vječnim životom. Ali posjedovanje toga znanja nije bilo nikakav razlog za samouzvišavanje. Petru ono nije bilo otkriveno ni po kakvoj vlastitoj mudrosti ni dobrotom. Čovječanstvo nikada samo od sebe ne može dosegnuti spoznaju božanskoga. ‘Visoko je kao nebo — što ti možeš učiniti? Dublje je od Podzemlja — što možeš znati?’ Job 11:8. Samo nam Duh posinstva može otkriti dubine Božje, koje ‘oko nije vidjelo, i uho nije čulo, niti je u srce čovječje ušlo.’ ‘A nama je to Bog objavio po svojem Duhu, jer Duh sve istražuje, pa i dubine Božje.’ 1 Corinthians 2:9, 10. ‘Tajna Jahvina pripada onima koji ga se boje;’ a činjenica da je Petar razabrao Kristovu slavu bila je dokaz da je bio ‘naučen od Boga.’ Psalm 25:14; John 6:45. Ah, doista, ‘blago tebi, Šimune Bar-Jona, jer ti to nisu objavili tijelo i krv.’”

„Isus nastavi: ‘A ja tebi kažem: ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati.’ Riječ Petar znači kamen, — kotrljajući kamen. Petar nije bio stijena na kojoj je Crkva utemeljena. Vrata paklena nadvladala su ga kada se, uz kletvu i zaklinjanje, odrekao svojega Gospodina. Crkva je bila sagrađena na Onome protiv kojega vrata paklena nisu mogla nadvladati.

„Stoljećima prije Spasiteljeva dolaska Mojsije je ukazivao na Stijenu spasenja Izraelova. Psalmist je pjevao o ‘stijeni moje snage’. Izaija je zapisao: ‘Ovako govori Gospodin Jahve: Evo, postavljam na Sionu za temelj kamen, kamen prokušan, dragocjen ugaoni kamen, čvrst temelj.’ Ponovljeni zakon 32,4; Psalm 62,7; Izaija 28,16. Sam Petar, pišući nadahnućem, primjenjuje ovo proročanstvo na Isusa. On kaže: ‘Ako ste okusili da je Gospodin dobar: pristupajući k njemu, živomu kamenu, koji ljudi doduše odbaciše, ali je u Boga izabran, dragocjen, i vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovni dom.’ 1 Petrova 2,3–5, R. V.“

„Jer drugoga temelja nitko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist.“ 1 Korinćanima 3:11. „Na toj stijeni“, rekao je Isus, „sazidat ću Crkvu svoju.“ U prisutnosti Boga i svih nebeskih bića, u prisutnosti nevidljive vojske pakla, Krist je utemeljio svoju Crkvu na živoj Stijeni. Ta je Stijena On sam, — Njegovo vlastito tijelo, za nas slomljeno i izranjeno. Protiv Crkve sagrađene na tom temelju vrata paklena neće nadvladati.

Kako se crkva činila nejakom kada je Krist izgovorio ove riječi! Bio je tek malen broj vjernika, protiv kojih će biti usmjerena sva moć demona i zlih ljudi; pa ipak, Kristovi se sljedbenici nisu trebali bojati. Sazdani na Stijeni svoje snage, nisu mogli biti oboreni.

„Šest tisuća godina vjera se gradila na Kristu. Šest tisuća godina poplave i oluje sotonskoga gnjeva udaraju o Stijenu našega spasenja; ali ona stoji nepokolebljiva.”

„Petar je izrazio istinu koja je temelj vjere Crkve, a Isus ga je sada počastio kao predstavnika cjelokupnog tijela vjernika. Rekao je: ‘I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebu.’“

„Ključevi kraljevstva nebeskoga“ riječi su Kristove. Sve riječi Svetoga pisma njegove su i ovdje su obuhvaćene. Te riječi imaju vlast otvoriti i zatvoriti nebo. One objavljuju uvjete pod kojima su ljudi primljeni ili odbačeni. Tako je djelo onih koji propovijedaju Božju riječ miris života za život ili smrti za smrt. Njihovo je poslanje opterećeno vječnim posljedicama.

„Spasitelj nije povjerio djelo evanđelja Petru pojedinačno. U kasnije vrijeme, ponavljajući riječi koje su bile upućene Petru, primijenio ih je izravno na crkvu. A isto je u biti bilo rečeno i dvanaestoricima kao predstavnicima tijela vjernika. Kad bi Isus bio prenio neku posebnu vlast na jednoga od učenika iznad ostalih, ne bismo ih tako često nalazili kako se prepiru tko će biti najveći. Oni bi se podložili volji svojega Učitelja i iskazali čast onomu koga je On izabrao.“

„Umjesto da postave jednoga za svoju glavu, Krist je rekao učenicima: ‘Ne dopustite da vas zovu Rabbi;’ ‘niti da vas zovu učiteljima: jer jedan je vaš Učitelj, sam Krist.’ Matej 23:8, 10.

“‘Glava svakomu mužu jest Krist.’ Bog, koji je sve podložio pod Spasiteljeve noge, ‘njega postavi za glavu nad svime Crkvi, koja je tijelo njegovo, punina onoga koji sve ispunja u svima.’ 1 Corinthians 11:3; Ephesians 1:22, 23. Crkva je sagrađena na Kristu kao svome temelju; ona treba slušati Krista kao svoju glavu. Ne smije ovisiti o čovjeku niti biti pod čovjekovim nadzorom. Mnogi tvrde da im položaj povjerenja u Crkvi daje vlast da određuju što će drugi ljudi vjerovati i što će činiti. Bog ne odobrava takvo polaganje prava. Spasitelj izjavljuje: ‘Svi ste vi braća.’ Svi su izloženi kušnji i podložni zabludi. Ni o jednom konačnom biću ne možemo ovisiti radi vodstva. Stijena vjere jest živa Kristova prisutnost u Crkvi. Na nju se i najslabiji mogu osloniti, a oni koji sebe smatraju najjačima pokazat će se najslabijima, ako Krista ne učine svojom snagom. ‘Proklet bio čovjek koji se uzda u čovjeka i tijelo smatra svojom mišicom.’ Gospodin ‘jest Stijena, djelo je njegovo savršeno.’ ‘Blago svima koji se u nj uzdaju.’ Jeremiah 17:5; Deuteronomy 32:4; Psalm 2:12.”

„Nakon Petrove ispovijesti Isus je učenicima naložio da nikomu ne govore da je On Krist. Ta je zapovijed dana zbog odlučnoga protivljenja književnika i farizeja. Štoviše, narod, pa čak i sami učenici, imao je tako pogrešno shvaćanje Mesije da im javna objava o Njemu ne bi dala nikakvu istinsku predodžbu o Njegovu karakteru ni o Njegovu djelu. No iz dana u dan On im se otkrivao kao Spasitelj, i tako im je želio dati istinsku predodžbu o sebi kao Mesiji.“

„Učenici su još uvijek očekivali da Krist vlada kao zemaljski knez. Premda je On tako dugo prikrivao svoju namjeru, vjerovali su da neće zauvijek ostati u siromaštvu i neznatnosti; vrijeme je bilo blizu kada će uspostaviti svoje kraljevstvo. Da mržnja svećenika i rabina nikada neće biti nadvladana, da će Krist biti odbačen od vlastitoga naroda, osuđen kao varalica i razapet kao zločinac — takvu pomisao učenici nikada nisu gajili. Ali približavao se čas vlasti tame, i Isus je svojim učenicima morao otkriti sukob koji je bio pred njima. Bio je žalostan dok je predviđao kušnju.” The Desire of Ages, 411-415.

Šesnaesti redak Daniela 11 predstavlja uskoro dolazeći nedjeljni zakon u Sjedinjenim Američkim Državama. Neposredno prije časa toga „potresa” kandidati koji nastoje biti među sto četrdeset i četiri tisuće bude se iz svojega sna. Ono što ih budi jest proročanska poruka. U toj se točki očituju dvije skupine, i kao što je prikazano u prisposobi o deset djevica, jedna skupina ima ulja u posudama, a druga skupina nema. Redci trinaest do petnaest Daniela 11 ne predstavljaju samo

proročansku povijest koja prethodi nedjeljnom zakonu, nego predstavljaju i „poruku” koja je, u kontekstu prispodobe o deset djevice, „ulje” koje će mudri imati kako bi primili pečat Božji i bili podignuti kao stijeg u času velikoga potresa. Ovi su članci sada dosegнули vrhunac svih članaka, jer poruka koja je predstavljena u tim redcima jest zlatno ulje koje se izljuje kroz dvije zlatne cijevi.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

“Sve dok oni koji ispovijedaju istinu služe Sotoni, njegova će paklena sjena zaklanjati njihove poglede na Boga i nebo. Bit će kao oni koji su izgubili svoju prvu ljubav. Ne mogu promatrati vječne stvarnosti. Ono što je Bog pripremio za nas prikazano je u Zahariji, poglavljima 3 i 4, te u 4,12–14: ‘I progovorih opet te mu rekoh: Što su te dvije maslinove grane koje kroz dvije zlatne cijevi iz sebe izljevaju zlatno ulje? A on mi odgovori i reče: Ne znaš li što su to? I rekoh: Ne, gospodaru moj. Tada reče: To su dva pomazanika koji stoje uz Gospodara sve zemlje.’”

„Gospodin je pun izvora. Njemu ne nedostaje nikakvih sredstava. Zbog našega nedostatka vjere, naše zemaljskosti, naših jeftinih riječi, našega nevjerovanja, koje se očituje u našem razgovoru, tamne se sjene skupljaju oko nas. Krist se ni riječju ni karakterom ne otkriva kao Onaj koji je sav uresan i najizvrsniji među deset tisuća. Kada je duša zadovoljna time da se uzdiže k ispraznosti, Duh Gospodnji može za nju učiniti vrlo malo. Naš kratkovidni pogled vidi sjenu, ali ne može vidjeti slavu onkraj nje. Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao gnjevan konj koji nastoji osloboditi se i jurnuti preko lica cijele zemlje, noseći na svojem putu razorenje i smrt.“

„Hoćemo li spavati na samom rubu vječnoga svijeta? Hoćemo li biti tromi, hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi stali na svoje noge i živjeli. Trebamo uvidjeti da je put uzak i vrata tijesna. Ali dok prolazimo kroz tijesna vrata, njihova širina nema granica.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

„Pomazanici koji stoje uz Gospodara sve zemlje imaju položaj koji je nekoć bio dan Sotoni kao zakriljujućem kerubinu. Po svetim bićima koja okružuju Njegovo prijestolje Gospodin održava stalnu vezu sa stanovnicima zemlje. Zlatno ulje predstavlja milost kojom Bog održava svjetiljke vjernika opskrbljenima, da ne bi zatреperile i ugasile se. Kad ne bi bilo tako da se ovo sveto ulje izljuje s neba u porukama Božjega Duha, sile zla imale bi potpunu vlast nad ljudima.“

„Bog se obeščašćuje kada ne primamo poruke koje nam šalje. Tako odbacujemo zlatno ulje koje bi On izlio u naše duše da se prenese onima koji su u tami. Kada dođe poziv: ‘Evo, zaručnik dolazi; izađite mu u susret’, oni koji nisu primili sveto ulje, koji nisu njegovali Kristovu milost u svojim srcima, uvidjet će, poput ludih djevice, da nisu spremni susresti svojega Gospodina. Oni u sebi nemaju snage da pribave ulje, i njihovi su životi upropašteni. Ali ako se traži Božji Sveti Duh, ako molimo kao što je molio Mojsije: ‘Pokaži mi svoju slavu’, Božja će se ljubav razliti u našim srcima. Kroz zlatne cijevi, zlatno će nam se ulje prenositi. ‘Ne silom ni snagom, nego mojim Duhom, govori Jahve nad Vojskama.’ Primajući sjajne zrake Sunca pravednosti, Božja djeca svijetle kao svjetla u svijetu.” Review and Herald, July 20, 1897.